

z dnia 19 listopada 2021 r.
Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY SIEDLCE**

z dnia 2021 r.

w sprawie skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 z późn. zm.) w zw. z art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz 2320), Rada Gminy Siedlce uchwala, co następuje:

§ 1.

Postanawia się wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego z dnia 4 listopada 2021 r. znak: WNP-I.4131.245.2021.AK stwierdzające nieważność uchwały Nr XXXVII/460/2021 Rady Gminy Siedlce z dnia 30 września 2021 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki ewidencyjnej nr 666/2 we wsi Stare Opole, w gminie Siedlce.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Siedlce.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Andrzej Rymuza

Uzasadnienie

Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego zostało wydane niezgodnie z prawem poprzez błędne zastosowanie art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.), dalej; p.p.s.a.

Przed wszystkim wskazać należy, iż uchwała Nr IX/106/2019 Rady Gminy Siedlce z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siedlce, dalej: Studium, nie została skontrolowana przez Wojewodę Mazowieckiego w trybie nadzorczym, określonym przepisami art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372, z późn. zm.), w wyniku czego weszła ona w życie po jej opublikowaniu, co skutkuje tym, iż Studium obowiązuje. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 lutego 2021 r. (sygn. akt IV S/Wa 1060/20), jako nieprawomocny, nie wstrzymuje obowiązywania Studium. Uchwała Nr IX/106/2019 Rady Gminy Siedlce z dnia 27 czerwca 2019 r. została zatem wykonana - istotą jej wykonania jest bowiem opublikowanie, przez co Studium nabiera mocy prawnej, i z tej choćby racji nie można już wyrokiem sądu administracyjnego wstrzymać jej wykonania w oparciu o art. 152 ust. 1 p.p.s.a. Obowiązywanie Studium nie jest wynikiem (skutkiem) jego zakresu normatywnego (treści), ale czynności jego opublikowania.

Po wtóre podkreślić należy, że studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest aktem normatywnym - źródłem prawa o charakterze wewnętrznym, nie rodzi ono skutków prawnych, rozumianych w ten sposób, iż w wyniku uchwalenia tego aktu nawiązany zostaje stosunek prawny między co najmniej dwoma podmiotami, polegający na nadaniu im wzajemnych uprawnień lub obowiązków, które skutkowałyby możliwością ich wyegzekwowania, jak to ma miejsce w przypadku aktów i czynności administracyjnych czy czynności cywilnoprawnych. Z tej racji także w stosunku do opublikowanego Studium nie ma zastosowania art. 152 ust. 1 p.p.s.a.

Należy także wskazać, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem prawnym wykonującym (!) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Plan miejscowy jest aktem prawnym, zgodnie z art. 94 Konstytucji RP, ustanowionym na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Z tego względu w doktrynie spotykany jest pogląd, iż jest to akt prawny wykonujący ustawę. Tym samym art. 152 ust. 1 p.p.s.a. nie może stanowić podstawy do wstrzymania wykonania przepisów ustawowych, a zatem - biorąc pod uwagę - iż Studium nadal obowiązuje, odstąpienia od stosowania przez Radę Gminy Siedlce przepisów art. 9 ust. 4 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, z późn. zm.), w przypadku uchwalania planu miejscowego, stanowiłoby naruszenie prawa.

W związku z powyższym skarga jest zasadna.